

A Fővárosi Ítéltábla a Szilák Ügyvédi Iroda (.., ügyintéző: dr. Szilák Iván ügyvéd) által képviselt dr. T.-né dr. T. Á. (felperes címe) felperesnek a dr. Fekete Barbara jogtanácsos által képviselt I.rendű alperes neve(I.rendű alperes címe) I. rendű és az Ivanovits Ügyvédi Iroda (...., ügyintéző: dr. Ivanovits Andrea ügyvéd) által képviselt Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal (II.rendű alperes címe) II. rendű alperesek ellen közigazgatási jogkörben okozott kártérítés megfizetése iránt indított perében az Egri Törvényszék 2012. október 25. napján kelt, 13.P.20.155/2011/30. számú ítélete ellen az I. rendű alperes 31. sorszám alatt előterjesztett fellebbezése és a felperes Pf.4. sorszám alatt benyújtott csatlakozó fellebbezés folytán meghozta az alábbi

í t é l e t e t :

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, fellebbezett rendelkezését helybenhagyja.

A felek a felmerült másodfokú perköltségüket maguk viselik.

A felperes köteles külön felhívásra 15.100 (Tizenötezer-egyszáz) forint feljegyzett csatlakozó fellebbezési illetéket az államnak megfizetni. Az I. rendű alperes illetékmentessége folytán a 30.200 (Harmincezer-kétszáz) forint fellebbezési illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság ítéletével kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 377.237 forintot, valamint ennek 2010. március 5-étől a megfizetésig minden naptári félév teljes idejére a késedelemmel érintett naptári félévet megelőző utolsó napon érvényes jegybanki alapkamatát, míg ezt meghaladóan a felperes keresetét elutasította.

Kötelezte a felperest, hogy fizessen meg az állam javára külön felhívásra 22.650 forint feljegyzett eljárási illetéket, míg a további 22.650 forint feljegyzett eljárási illetékről akként rendelkezett, hogy azt a Magyar Állam viseli.

Kötelezte a felperest továbbá, hogy fizessen meg a II. rendű alperesnek 15 napon belül 42.000 forint perköltséget és úgy rendelkezett, hogy ezt meghaladóan a felek a költségeiket maguk viselik.

Az ítélet tényállása szerint a felperes és testvére T. É. 1/2-1/2-ed arányú közös

tulajdonát képezi a d-i .../1., .../3., ..., .../6., .../8. és a l-i/6. helyrajzi szám alatt nyilvántartott 26,65 hektár mezőgazdasági földterület. 2009. április 17-én mindketten egységes területalapú támogatás iránti kérelmet nyújtottak be a II. rendű alpereshez. Az I. rendű alperes által munkaszerződés alapján foglalkoztatott falugazdász munkaköri feladata a támogatást igénylő magánszemélyek segítése, amelynek során az igénylők igényléseit az ügyfélkapun keresztül elektronikus úton benyújtja. A felperes az I. rendű alperes alkalmazásában álló falugazdász számára meghatalmazást adott és egy nyilatkozatot is aláírt a kérelem benyújtásának napján, amelyben kijelentette, hogy a 2009. évi közös kérelem benyújtásával kapcsolatos adatokat ő szolgáltatta, annak valóságtartalmáért felelősséget vállal. A nyilatkozat szerint a falugazdász tájékoztatta, hogy az elküldött elektronikus felület mentése a számítógépre megtörtént, a kitöltött és elmentett elektronikus felületet tartalmazó PDF-fájlt kérelem esetén elektronikus adathordozón vagy a megadott e-mail címre továbbítja. Az adatok rendelkezésre bocsátását a felperes, mint kérelmező nem kérte. A falugazdász először a felperes testvérének kérelmét rögzítette, majd a felperes kérelmének rögzítésére került sor a felperes által szolgáltatott adatok alapján, amelynek során a számítógép leállt és az kb. 15-20 percig nem működött. A felperes testvére javára a teljes 26.65 hektár 1/2-ed tulajdoni része után járó 1.120.116 forint támogatást hagyott jóvá a II. rendű alperes, míg a felperes javára 8,67 hektár után 365.641 forint támogatást állapított meg a/1001/8-as és a/4/2009. számú határozatával, mely határozat 2009. december 24-én kelt. A felperes fellebbezése folytán eljáró II. rendű alperes ezen elsőfokú határozatokat helybenhagyta.

A felperes módosított keresetében 754.475 forint és annak 2010. március 5-étől járó kamatainak megfizetésére kérte az I. és a II. rendű alperest vagylagosan kötelezni. Az I. rendű alperessel szembeni keresetét a Ptk. 348. §-ára és 339. §-ára, míg a II. rendű alperessel szembeni keresetét a Ptk. 349. §-ára és 339. §-ára alapította. Álláspontja szerint az I. rendű alperessel munkaviszonyban álló falugazdász nem az elektronikus felületen rögzített valamennyi parcellára vonatkozó adattállományt töltötte fel a II. rendű alperes szerverére, hanem csak az online kapcsolat helyreállítását követően folytatott rögzítési munka során, a képernyőn látható parcellákét. Ezt a csökkentett mértékű adattartalmat rögzítette a II. rendű alperes szervere teljes kérelemként, és határozatával e parcellák után hagyott jóvá részére támogatást. Az I. rendű alperes nem tett meg minden tőle elvárhatót a hiba észlelését követően és nem győződött meg arról, hogy a megbízásnak mindenben eleget tett-e. Nem ellenőrizte részletes visszaigazolás megkérésével a továbbított adattartalom teljességét.

A felperes a II. rendű alperessel szembeni keresetét arra alapította, hogy a II. rendű alperes által működtetett szerverre való feltöltéskor informatikai üzemzavar lépett fel, amelynek hibájáért a II. rendű alperes felel. Hivatkozott a 265/2007. (X.4.) Korm. rendelet 5. és 7. §-ára, valamint a Ket. 1., 3., 4. és 8. §-aira és a 163. §-ának (1) bekezdésére. A II. rendű alperes jogellenes magatartását abban látta megvalósulni, hogy a II. rendű alperes nem biztosította a támogatási kérelmet fogadó és feldolgozó informatikai hálózat zavartalan és megbízható működését. Sem a

falugazdászt sem a felperest nem tájékoztatta a rendszer üzemzavaráról és nem hívta fel őket az elektronikus kérelem megismétlésére. Ezzel a jogszabálysértő eljárással a felperesnek kárt okozott. Emellett a kérelem tekintetében olyan időpontban hozta meg a határozatát, amikor már kiegészítési és javítási kérelem benyújtására a jogvesztő határidő eltelte miatt nem volt lehetőség.

Az I. rendű alperes a kereset elutasítását kérte. Álláspontja szerint a vele munkaviszonyban álló falugazdász részéről sem jogellenes, sem gondatlan magatartás nem állapítható meg. A falugazdász a felperes által megjelölt valamennyi parcellát tételesen rögzítette és azt továbbította a II. rendű alperes részére. A felperes meggyőződött az adatok valóságtartalmáról és azokat teljes körűen ellenőrizte, azok a felperes jóváhagyásával kerültek továbbításra. A kérelem tartalmának későbbi visszaellenőrzésére a falugazdásznak nincs módja, mert írásos dokumentum nem áll rendelkezésére, azokat az ügyfél szóban diktálja be.

A II. rendű alperes érdemi ellenkérelme a kereset elutasítására irányult. Előadta, hogy a felperes 8,67 hektár után kért támogatást, amelynek az elsőfokú hatóság helyt adott. A felperes által hivatkozott 26 hektáros területre vonatkozó adat az egységes kérelemben nem került rögzítésre, annak az informatikai adatbázisban nincs nyoma. Hivatkozott a 36/2009. (IV.3.) FVM. rendelet 3. §-ának (1) bekezdésére, amely szerint a támogatásra való jogosultság megállapításához szükséges adatokat - különös tekintettel a területadatokra - az ügyfél közli. Állítása szerint a felperesnek a Ket. 166. §-ának (3) bekezdése alapján lehetősége lett volna írásban kérni az elektronikusan beküldött információkat és eltérés esetén kérhette volna annak korrekcióját. A felperes által hivatkozott üzemzavar a II. rendű alperes állítása szerint nem lépett fel. A felperes kérelme megérkezett a hatósághoz, míg az adatbázisban nincs nyoma a felperes által hivatkozott 26 hektáros területadatnak. Minderre tekintettel a II. rendű alperest mulasztás nem terheli, míg a hivatkozott határidő túllépése nem áll okozati összefüggésben a kár bekövetkeztével, mert a 60 napos határidő 2009. június 16-án járt le, így a határidőn belüli döntés esetén sem lett volna a felperesnek lehetősége 2009. június 9-éig a kérelme módosítására.

Az elsőfokú bíróság a keresetet az I. rendű alperes vonatkozásában részben alaposnak, a II. rendű alperes tekintetében alaptalannak találta. Határozatát a 80/2008.(IV.4.) Kormány rendelet 3. §-ára, a Ptk. 308. § (1) bekezdésére (helyesen 348. § (1) bekezdésére), 339. §-ára, a Pp. 164. §-ára, a 36/2009.(IV.3.) FVM rendelet 5. § (2) és (3) bekezdésére és a Ptk. 340. §-ának (1) bekezdésére alapította.

Megállapította, hogy a falugazdász az I. rendű alperes alkalmazásában áll, akit az I. rendű alperes munkaszerződés keretében foglalkoztat. Rögzítette, hogy a területalapú támogatáshoz szükséges adatokat a felperes diktálta be a falugazdásznak, aki a bejelentéshez szükséges nyomtatványt kitöltötte. A felperes ugyanolyan kérelmet terjesztett elő, mint az előző 2008. évben és kérelme megegyezett a testvére által a 26.65 hektáros területre vonatkozó kérelemmel. A meghallgatott tanúk vallomásából tényként állapította meg, hogy a számítógép a

felperes kérelmének rögzítésekor leállt, mely hiba mintegy 20 percig tartott. Bár a felperes elektronikus visszaigazolást a feltöltött adatokról nem kért, ugyanakkor a felperes által aláírt nyilatkozatban az szerepel, hogy az adatokat visszaellenőrizte és azok az ő jóváhagyásával kerültek továbbításra a II. rendű alperes részére. A II. rendű alperes közölte, hogy a dokumentumok a személyes ügyfélkapura jelentős késéssel érkeztek meg és azok visszaellenőrzésére a benyújtás időpontjában a felperes jelenlétében már nem volt mód. Az I. rendű alperes alkalmazásában álló falugazdász az elsőfokú bíróság álláspontja szerint nem tudhatta, hogy a több kérelmet előterjesztő ügyfél közül melyik kérelem milyen területnagyságra vonatkozik. Álláspontja szerint azonban az elvárható lett volna, hogy a számítógép leállítására tekintettel biztosítja a fél részére a kérelem benyújtásáról szóló igazolást, amelyből leellenőrizhető lett volna a II. rendű alperesnek megküldött adattartalom, különös tekintettel arra, hogy a dokumentumok jelentős késéssel érkeztek vissza. Mindebből arra következtetett, hogy a kártérítés általános feltételei az I. rendű alperes részéről megvalósultak, ezen belül a jogellenességet és az okozati összefüggést megállapíthatónak látta, továbbá az okozott kár összegét is, amely a hiányos adattartalom alapján megállapított területalapú támogatás összege: 754.475 forint.

Az elsőfokú bíróság hangsúlyozta azonban, hogy a felperes magatartása is közrehatott a kár bekövetkeztében azáltal, hogy nem kérte elektronikus úton a visszaigazolást. Erre tekintettel a Ptk. 340. §-ának (1) bekezdése alapján 50%-os kármegosztást alkalmazott, amelynek következtében az I. rendű alperest 377.237 forint megfizetésére kötelezte, míg a felperes ezt meghaladó keresetét az I. rendű alperes vonatkozásában elutasította.

Nem találta alaposnak a II. rendű alperessel szemben előterjesztett keresetet. Határozatát e tekintetben a Ptk. 349. §-ának (1) bekezdésére, 339. §-ának (1) bekezdésére, a 796/2004/EK Bizottsági rendelet 21. cikk (2) bekezdésére, a 36/2009.(IV.3.) FVM rendelet 16. § (2) bekezdésére és a 2007. évi XVII. törvény 55. §-ának (2) bekezdésére alapította. Megállapította, hogy a felperes a rendes jogorvoslati lehetőséget igénybe vette, mert az elsőfokú határozat ellen fellebbezéssel élt. Rögzítette, hogy a beérkezett adattartalom alapján a II. rendű alperesnek nem volt olyan kötelezettsége, amelynek következtében a beérkezett adatokat vitássá kellett volna tennie. Osztotta a II. rendű alperes álláspontját abban, hogy a kérelem határidőben történő elbírálása esetén sem lett volna a felperesnek lehetősége annak módosítására, tekintettel arra, hogy a kérelem beadásától számított 60 napos határidő 2009. június 16-án járt le, míg az adatmódosításra 2009. június 9-éig lett volna lehetőség. Erre alapítva a II. rendű alperes vonatkozásában jogellenes magatartást nem állapított meg, mert a II. rendű alperes a meglévő adattartalom alapján bírálta el a kérelmet, és a határidő túllépése sem áll okozati összefüggésben a bekövetkezett kárral. Minderre tekintettel a keresetet a II. rendű alperessel szemben elutasította.

A perköltségről az 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 42. § (1) bekezdés a) pontja és 5. §-a alapján, valamint a 32/2003.(VIII.22.) IM rendelet 3. §-a értelmében rendelkezett.

Az ítélettel szemben az I. rendű alperes nyújtott be fellebbezést, amelyben elsődlegesen az elsőfokú ítélet megváltoztatásával a felperes keresetének teljes terjedelemben történő elutasítását, másodlagosan az ítélet hatályon kívül helyezését kérte. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság helytelen tényállást állapított meg, amelyből téves következtetést levonva hozta meg ítéletét. Hangsúlyozta, hogy a kérelem továbbításakor a számítógép nem állt le, hanem a II. rendű alperes szerverének túlterheltsége okán az adatok feltöltése több időt vett igénybe. A megállapított 15-20 perces időközben a számítógép kifogástalanul működött, a monitor képernyőjén a falugazdász és a felperes is látta a kérelem teljes tartalmát. A kérelem benyújtását igazoló fájl is később érkezett vissza, ami szintén a rendszer túlterheltségére utal. Bár a várakozási idő eltért a megszokott időtartamtól, ebből azonban nem lehetett arra következtetni, hogy a kérelem hibásan vagy hiányosan érkezik meg a II. rendű alperes szerverére különös tekintettel arra, hogy a korábbiakban ilyen eset nem fordult elő. A kérelem benyújtásakor sem a falugazdász, sem a felperes nem következtethetett arra, hogy a képernyőn megjelenő adatok hiányosan kerültek feltöltésre a II. rendű alperes szerverén. Emellett a kérelem továbbítása után a II. rendű alperes részéről semminemű hibaüzenet vagy jelzés nem érkezett vissza, amelyből arra lehetett volna következtetni, hogy a támogatási kérelem hiányosan került továbbításra. A felperes nem kérte a visszaigazolás e-mailben történő megküldését, ezért a falugazdásznak nem volt módja annak ellenőrzésére, hogy a visszaigazolt adatok megegyeznek-e az elküldött adatokkal. Mindezekből megállapítható, hogy a falugazdásztól nem volt elvárható, hogy a hosszabb várakozási időre tekintettel adatvesztésre következtessen, illetve ennek gyanúja merüljön fel benne.

Arra is hivatkozott az I. rendű alperes a fellebbezésében, hogy a felperes a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (Ket.) rendelkezései alapján nem az I. rendű alperessel, hanem a II. rendű alperessel állt jogviszonyban, míg a falugazdász a felperes, mint ügyfél által adott meghatalmazás alapján a kérelem benyújtásában csak közreműködött, abban segítséget nyújtott, amelynek során alaposan és gondosan járt el, ezért az I. rendű alperes oldalán jogellenes magatartás nem állapítható meg. A II. rendű alperes, mint rendszergazda felelősségi körébe tartozik az általa működtetett rendszer üzemeltetése, karbantartása és folyamatos elérhetőségének biztosítása, az adatvesztésért ezért a II. rendű alperes, mint a rendszert üzemeltető rendszergazda tartozik felelősséggel. Az I. rendű alperes gondatlan vagy jogellenes magatartása nem állapítható meg a felperesnél keletkezett kár tekintetében, ezért az I. rendű alperest kártérítési felelősség nem terheli.

A felperes csatlakozó fellebbezést nyújtott be, amelyben az elsőfokú ítélet részbeni megváltoztatásával az I. rendű alperes kereset szerinti marasztalását kérte. Arra hivatkozott, hogy az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg az I. rendű alperes kártérítési felelősségét, tévedett azonban akkor, amikor 50%-os kármegosztást alkalmazott. Hangsúlyozta, hogy a falugazdász követte el a mulasztást, amely mulasztásért az I. rendű alperes tartozik helytállni. Sérelmezte, hogy iratellenesen

rögzítette az elsőfokú ítélet, hogy a kérelem benyújtása a felperes, mint ügyfél bediktálása alapján történt, ezzel szemben állította, hogy a falugazdász az elektronikusan benyújtandó kérelmet az előző kérelem adatai behívásával hozta létre. A felperes az előző évi adatok módosítását nem kérte, így a kérelem véglegesítése technikailag abból állt, hogy az előző évi adatokat a felperes elfogadta a tárgyévi kérelem alapjául, az így létrehozott kérelem adatait a felperes a képernyő mellett ülve maga is ellenőrizte és azt helyesnek találta, elfogadta, és azzal bízta meg a falugazdászt, hogy a 2008. évvel megegyező tartalmú kérelmet nyújtson be a II. rendű alperesnek a felperes nevében. Az időközben fellepett informatikai hiba mibenlétét az elsőfokú eljárásban nem sikerült feltárni, mindössze az volt megállapítható, hogy a II. rendű alperes szerverére való adatfeltöltéskor lépett fel hiba, amelynek következtében a szerverre nem a teljes kérelem, hanem csak a képernyőn éppen látható adattartalom töltődött fel. A II. rendű alperes ezért a hozzá ilyen tartalommal beérkezett kérelmet bírálta el. Az informatikai hiba ténye a falugazdász előtt nyomban ismertté vált, ezért elvárható volt tőle a megküldött adattartalom ellenőrzése, mely kötelezettségének nem tett eleget, ezt helytállóan állapította meg az elsőfokú ítélet. Tévedett azonban akkor, amikor kármegosztást alkalmazott. A felperes az uniós támogatásokban és az informatikában egyaránt járatan, továbbá a falugazdász nem tájékoztatta őt arról, hogy adatvesztés fordulhat elő, ezért nem volt elvárható a felperestől, hogy kételkedjen abban, hogy a képernyőn látható adataival továbbítják a kérelmét. A felperes ezért úgy járt el, ahogy az az adott helyzetben általában elvárható. Károsodása bekövetkeztének nem a papír alapú kérelem igénylésének elmulasztása, hanem a II. rendű alperes informatikai rendszerének hibája és a falugazdász gondatlan magatartása volt az oka. Különösen elfogadhatatlan, hogy 50%-os kármegosztást eredményezzen a felperes esetleges közrehatása.

A II. rendű alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte.

A felek fellebbezéssel nem támadták az elsőfokú ítélet II. rendű alperessel szemben előterjesztett keresetet elutasító rendelkezését, ezért azt a Fővárosi Ítéltábla a Pp. 253. §-ának (3) bekezdése értelmében nem érintette.

Sem az I. rendű alperes fellebbezése, sem a felperes csatlakozó fellebbezése nem alapos.

Az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárást a jogvita eldöntéséhez szükséges mértékben lefolytatta, a tényállást helyesen állapította meg, és abból helytálló érdemi döntést hozott

A nem vitás peradatok szerint a felperes és testvére egységes területalapú támogatás iránti kérelmet nyújtottak be a II. rendű alpereshez. Az I. rendű alperes által munkaszerződés alapján foglalkoztatott falugazdász munkaköri feladata a támogatást igénylő magánszemélyek segítése, amelynek során az igénylők igényléseit az ügyfélkapun keresztül elektronikus úton benyújtja. A felperes az I.

rendű alperes alkalmazásában álló falugazdász számára meghatalmazást adott és egy nyilatkozatot is aláírt a kérelem benyújtásának napján, amelyben kijelentette, hogy a 2009. évi közös kérelem benyújtásával kapcsolatos adatokat ő szolgáltatta, annak valóságtartalmáért felelősséget vállal. A nyilatkozat szerint a falugazdász tájékoztatta, hogy az elküldött elektronikus felület mentése a számítógépre megtörtént, a kitöltött és elmentett elektronikus felületet tartalmazó PDF-fájlt kérelem esetén elektronikus adathordozón vagy a megadott e-mail címre továbbítja, erre azonban a felperes kérelme hiányában nem került sor. A számítógépes rendszerben a felperes kérelmének rögzítésekor ismeretlen természetű hibajelenség volt tapasztalható, mely hiba mintegy 15-20 percig fennállt. Ennek következtében a rendszerben adatvesztés következett be, ezért a felperes testvére javára a teljes 26.65 hektár 1/2-ed tulajdoni része után járó 1.120.116 forint támogatást hagyott jóvá a II. rendű alperes, míg a felperes javára 8,67 hektár után 365.641 forint támogatást állapított meg.

A falugazdász és a felperes között a Ptk. 474. §-a szerinti megbízási szerződés jött létre, amely alapján a megbízott köteles a rábízott ügyet ellátni, méghozzá a megbízó utasításai szerint és érdekének megfelelően (Ptk. 474. § (1) és (2) bekezdés).

A megbízási jogviszony a megbízó érdekeit szolgálja, ezért a megbízottnak nem csak a megbízás teljesítésekor, hanem a megbízással kapcsolatos minden egyéb esetben is a megbízó érdekét szem előtt tartva kell eljárnia. A perbeli esetben a falugazdász, mint megbízott főkötelezettsége arra terjedt ki, hogy az elvállalt tevékenységet - az egységes területalapú támogatást igénylők kérelmeinek ügyfélkapun keresztül, elektronikus úton történő benyújtásában való segítségnyújtást - az adott helyzetben elvárható legnagyobb gondossággal végezze. A megbízási szerződés megszegése következtében fennálló felelősségét ezért nem az alkalmazott szerződésen kívüli károkozására vonatkozó Ptk. 348. §-ának (1) bekezdése, hanem a Ptk. 318. §-ának (1) bekezdésében írt utaló szabály következtében alkalmazandó 339. § (1) bekezdése alapján kell megállapítani. Az I. rendű alperes, mint munkáltató felelősségét alapozhatja meg a Ptk. 348. §-ának (1) bekezdése abban az esetben, amennyiben az alkalmazott felelőssége is megállapítható lenne a kártérítési felelősség általános szabályai alapján, és a károkozás a munkaviszony körében kifejtett tevékenységgel van összefüggésben. A perbeli esetben a falugazdász nem vitásan az I. rendű alperes alkalmazottja volt a perbeli időszakban, a felperes oldalán felmerült kár a falugazdász munkaviszonyával összefüggésben következett be, ezért helyesen járt el az elsőfokú bíróság, amikor a falugazdász mint alkalmazott felelősségét vizsgálta. Ennek megállapításához azonban a Ptk. megbízási szerződésre irányadó szabályaira kell figyelemmel lenni a fentebb már kifejtettek értelmében.

A Ptk. 477. §-ának (1) bekezdése szerint a megbízott köteles a megbízót tevékenységéről és az ügy állásáról kívánságára, illetve szükség esetén e nélkül is tájékoztatni, különösen ha más személy igénybevétele vált szükségessé, vagy ha a felmerült új körülmények az utasítások módosítását teszik indokolttá. Ez utóbbi

esetben tehát a megbízottnak kezdeményeznie kell a korábbi utasítás módosítását, ha az újabban felmerült körülmények ezt indokolják. Ha erre a sürgős szükség miatt nincs lehetősége, de a módosítást a megbízó érdeke feltétlenül megkívánja, a megbízott az utasítástól eltérhet.

Helytállóan állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy elvárható lett volna, hogy a felperes megbízásából eljáró I. rendű alperesi alkalmazott falugazdász a számítógép leállítására tekintettel biztosítja a fél részére a kérelem benyújtásáról szóló igazolást, amelyből leellenőrizhető lett volna a II. rendű alperesnek megküldött adattartalom, különös tekintettel arra, hogy a dokumentumok jelentős késéssel érkeztek vissza. Kiegészíti ezt azzal a másodfokú bíróság, hogy az elvárható magatartás szerint tájékoztatnia kellett volna arról is a felperest, hogy lehetősége van a II. rendű alperes, mint hatóság részéről az elektronikusan beküldött információk megküldését kérni a beérkezett kérelem tartalmának ellenőrzése érdekében. Mindebből helyesen következtetett az elsőfokú bíróság arra, hogy a kártérítés általános feltételei az I. rendű alperes részéről megvalósultak.

A másodfokú bíróság osztotta az elsőfokú bíróság álláspontját abban, hogy kárért mind az I. rendű alperest, mind a felperest felelősség terheli, mert a felperes magatartása is közrehatott a kár bekövetkeztében azáltal, hogy kifejezetten nem kérte elektronikus úton a visszaigazolás megküldését. Helyesen határozta meg a felróható közrehatásuk arányát is egyenlő mértékben, mely aránytól való eltérésre a Fővárosi Ítéltábla sem látott okot. A felperes jelen volt a számítógépes hibajelenség bekövetkeztekor, maga is észlelte az adatfeltöltésben bekövetkezett nehézséget. Elvárható lett volna a felperestől ezért, hogy a visszaigazolás megküldését kérje akár elektronikus, akár papír alapú formában. Ennek nem képezhettek tényleges akadályát azon felperes által állított körülmények, miszerint az adott évben papír hiányában az I. rendű alperes nem tudott papír alapú igazolást kiállítani, valamint a felperes nem rendelkezett elektronikus elérhetőséggel, mert nyilvánvalón kérhette volna az elektronikus visszaigazolást más, már működő és a felperes számára hozzáférhető email címre, továbbá maga is létrehozhatott volna ilyet. A felperes e mulasztása a másodfokú bíróság álláspontja szerint is legalább olyan súlyú, mint az I. rendű alperes alkalmazottjaként eljáró falugazdász felvázolt mulasztása, amelyre tekintettel az elsőfokú bíróság által a Ptk. 340. §-ának (1) bekezdése alapján alkalmazott 50-50 %-os kármegosztás indokolt.

A kár összege a rendelkezésre álló peradatokból aggálytalanul megállapítható volt, amely a hiányos adattartalom alapján megállapított területalapú támogatás összegével - 754.475 forinttal - egyezett, erre tekintettel megalapozottan döntött az elsőfokú bíróság akkor, amikor az I. rendű alperest az összeg 50 %-ának, 377.237 forintnak a megfizetésére kötelezte.

A kifejtettek következtében a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érintette, fellebbezett rendelkezését a Pp. 253. §-ának (2) bekezdése alapján helybenhagyja.

Sem az I. rendű alperes fellebbezése, sem a felperes csatlakozó fellebbezése nem vezetett eredményre, ezért a másodfokú bíróság a Pp. 239. §-a alapján alkalmazandó 81. § (1) bekezdése értelmében úgy rendelkezett, hogy a felek a felmerült másodfokú perköltségüket maguk viselik.

A tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt 30.200 forint fellebbezési és 15.100 forint csatlakozó fellebbezési illeték viseléséről az Itv. 74. §-ának (3) bekezdése alapján alkalmazandó 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. §-ának (2) bekezdése és 14. §-a valamint a Pp. 81. §-ának (1) bekezdése és 239. §-a szerint határozott az I. rendű alperes személyes illetékmentességére is figyelemmel.

Budapest, 2013. április 23.

. Lesenyei Terézia s.k.
a tanács elnöke

. Békefiné dr. Mózsik Tímea s.k.
előadó bíró

. Pullai Ágnes s.k.
bíró

A kiadmány hitelül: